

utarbete och för Riksdagen framlägga förslag till lag om sådan ändring af § 3 i lagen om tillsättning af presterliga tjänster den 26 oktober 1883, att befodringsrätt till presterlig tjänst i rikets alla stift må stå öppen för hela rikets presterskap.

Stockholm den 23 januari 1900.

O. W. Redelius.

N:o 14.

Af herr **Ollas A. Ericsson** i Ofvanmyra, om *ändring i lagen angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af prestgård den 1 maj 1885.*

På framställda förslag om ändring i då gällande lagbestämmelser angående skyldighet att deltaga i byggnad och underhåll af kyrka m. m., prestgård samt tingshus och häradsfängelse, i syfte att åstadkomma en jemnare och rättvisare fördelning af ifrågavarande börda, beslöt sistförflutna Riksdag beträffande byggnad och underhåll af kyrka m. m. samt tingshus och häradsfängelse, att andra beskattningsföremål än fastighet skulle deltaga efter hälften af derå belöpande fyrktal, i stället för endast en fjerdedel förut. Lagutskottet hemställde om enahanda bestämmelse äfven i fråga om skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af prestgård, och Andra Kammaren antog lagförslaget enhälligt, men Första Kammaren afslog detsamma med 58 röster mot 38.

Enligt nu gällande lag deltaga således andra beskattningsföremål olika i olika byggnader, eller efter hälften af derå belöpande fyrktal i byggnad och underhåll af kyrka med hvad dertill hörer, så ock af särskild sockenstufva, äfvensom af tingshus och häradsfängelse, men endast efter en fjerdedel i kostnaden för byggnad och underhåll af prestgård.

Att detta är en inkonsekvens, som ej kan försvaras, är påtagligt, och följaktligen är en rättelse härutinnan nödvändig; ty man har redan ute i landsbygden fått höra undran och spörjan öfver en lagstiftning, som förorsakar olika debitering och uppbörd för byggnad och underhåll af hus, för hvilka man förut varit van vid likartade bestämmelser.

Ser man i Första Kammarens protokoll efter de skäl, som förorsakade, att den föreslagna ändringen beträffande deltagande i prestgårdsbyggnad i nämnda kammare blef afslagen, finner man endast det påståendet, att ändringen skulle blifva en orättvisa mot presterna, hvilka förut skulle hafva sig ålagd särskild byggnadsskyldighet, t. ex. kyrkoherdarne vissa hus i prestgården och komministerne hela komministergården, och således borde dessa enligt Första Kammarens mening slippa deltaga i byggnadsskyldigheten för den del af prestgården, som ensamt åligger församlingen.

Men här är att märka: dels gälde frågan ingen ny skyldighet, utan endast en höjning i deltagandet; dels var det icke allenast presterna, som berördes deraf, utan äfven alla andra, som äro beskattade för sina inkomster, och dels finnas orter i vårt land, der presterna icke hafva någon annan byggnadsskyldighet än just denna efter fyrktal, såsom t. ex. i Dalarne, der församlingarna bygga och underhålla alla hus både i prest- och komministergårdarne.

Den i Första Kammaren gjorda invändningen, som bragte frågans fall, kan således knappast höra till ifrågavarande ärende. Frågan om presterskapets aflönings- och bostadsförhållanden torde redan förut vara tillräckligt invecklad och svårlöst utan vidare inblandning af denna, hvilken i princip förut är genomförd.

Föga tillfredsstäld med, att steget icke vid sistförflutna riksdag togs fullt, med skyldighet för alla beskattningsföremål att deltaga i förenämnda byggnader efter hvars och ens fyrktal, måste jag likväl nu nöja mig med den likställighet, som kan ernås genom att andra beskattningsföremål få deltaga i prestgårdsbyggnad efter hälften af derå belöpande fyrktal, och föreslår vördsamt,

att Riksdagen må för sin del besluta, att lag angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af prestgård den 1 maj 1885 erhåller följande förändrade lydelse:

Der, enligt 26 kap. 2 § byggningsbalken eller särskilda författningar, det åligger socknemän att på sin kostnad bygga eller bättra husen å prestgård, skola

i sådan kostnad alla de, hvilka inom församlingen erlägga kommunalutskylder, deltaga, för fastighet efter hela samt för andra beskattningsföremål efter hälften af derå belöpande fyrktal; dock vare de, hvilka ega åtnjuta de genom presterskapets privilegier förunnade förmåner, skyldige att i den kostnad deltaga endast i den mån de ej äro derifrån befriade. Uppkommer vid beräkning, som ofvan sägs, bråktal, skall det bortfalla.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 22 januari 1900.

Ollas A. Ericsson.

I motionen instämma:

O. Anderson.

Johan Wahlgren.

N:o 15.

Af herr **David Bergström** i Stockholm, om undervisning i teknisk hygien m. m. vid rikets tekniska läroverk.

I lagen angående skydd mot yrkesfara, § 5, framhålles, att det är genom »att gå vederbörande yrkesidkare till handa med upplysningar och råd», som yrkesinspektörerna i första rummet skola söka fylla sin viktiga uppgift. Och i Kongl. Maj:ts instruktion för yrkesinspektörerna, § 5, betonas ännu starkare, att dessa inspektörer böra »söka att företrädesvis på öfvertygelsens väg bibringa såväl yrkesidkare och arbetsföreståndare som arbetare insigt om nyttan af skyddsåtgärders vidtagande».

I betraktande häraf bör det gifvetvis vara staten angeläget att vidtaga sådana åtgärder, som äro egnade att för yrkesinspektörerna jemna denna öfvertygelsens väg och underlätta användandet af densamma. Och